

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάσαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν **1***
τοῖς προφήταις. ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ **2***
ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. ὃς ὢν **3***
ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ φέρων τε τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δι' εαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμε-
νος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς.
τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐ- **4**
τοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. τίτι γὰρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων υἱὸς μου **5**
εἰ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε καὶ πάλιν ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα
καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν. ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον **6**
εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
θεοῦ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ **7**
πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. πρὸς δὲ τὸν υἱόν **8***
ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥά-
βδος τῆς βασιλείας σου. ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν **9**
διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου. καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα **10**
τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις **11**
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις **12***
αὐτούς καὶ ἀλλαγῆσονται σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψου-
σιν. πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέν ποτε κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως **13**
ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. οὐχὶ πάντες εἰσὶν **14**
λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας
κληρονομεῖν σωτηρίαν.

διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν μήποτε **2***

1 **v.1** πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πασαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ἐπ' ἐσχάτου ^{μτ.ν} ἐσχάτων ^{τ.κ} τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ. **v.2** ὃν ἐθηκεν κληρονόμον πάντων δι' οὗ καὶ ἐποίησεν ^ν τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν ^{τ.μ.κ}. **v.3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δι' ^{τ.μ.κ} εαυτοῦ ^{τ.μ.κ} καθαρισμόν ποιησάμενος ^{τ.μ.κ} τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ^ν ἡμῶν ^{τ.μ.κ} ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. **v.8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ^ν ῥάβδος ^{τ.μ.κ} εὐθύτητος ^{τ.μ.κ} ἢ ῥάβδος ^ν τῆς ^ν εὐθύτητος ^ν ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. **v.12** καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς ὡς ^ν ἱμάτιον ^ν καὶ ἀλλαγῆσονται σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. **2**

2 παραρρυῶμεν. εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος
 3 καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν. πῶς
 ἡμεῖς ἐκφευζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας ἣτις ἀρχὴν λα-
 4 βουῖσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβε-
 5 βαιώθη. συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ
 ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ
 6 θέλησιν. οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν
 7* περὶ ἧς λαλοῦμεν. διεμαρτύρατο δέ ποῦ τις λέγων τί ἐστὶν ἄνθρωπος
 8* ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν. ἠλάττωσας
 αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν καὶ
 9 κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. πάντα ὑπέταξας ὑπο-
 10 κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφήκεν
 αὐτῷ ἀνυπότακτον νῦν δὲ οὕτω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.
 11 τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν ἰησοῦν διὰ τὸ
 πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον ὅπως χάριτι θεοῦ
 12 ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου. ἔπρεπεν γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα
 καὶ δι' οὗ τὰ πάντα πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγόν
 13 τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι. ὁ τε γὰρ ἁγιάζων καὶ
 οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς
 14* αὐτοὺς καλεῖν. λέγων ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν
 15 μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. καὶ πάλιν ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ
 16 καὶ πάλιν ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. ἐπεὶ οὖν τὰ
 17 παιδιά κεκοινώνηκεν σαρκὸς καὶ αἵματος καὶ αὐτὸς παραπλησίως με-
 τέσχεν τῶν αὐτῶν ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
 18 τοῦ θανάτου τοῦτ' ἐστὶν τὸν διάβολον. καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φό-
 βῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. οὐ γὰρ δήπου
 ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται ἀλλὰ σπέρματος ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν
 ὄφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ
 πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ
 18 λαοῦ. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς δύναται τοῖς πειραζομένοις
 βοηθῆσαι.

v.1 δια τουτου δει περισσοτερωσ ημασ^{τ.μν.κ} προσεχειν ημασ^ν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρυωμεν^ν παραρρυωμεν^{τ.μν.κ}. **v.7** ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και^{τ.κ} κατεστησας^{τ.κ} αυτον^{τ.κ} επι^{τ.κ} τα^{τ.κ} εργα^{τ.κ} των^{τ.κ} χειρων^{τ.κ} σου^{τ.κ}. **v.8** παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ^{τ.μν.κ} τω γαρ^ν υποταξαι [αυτω]^ν αυτω^{τ.μν.κ} τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα. **v.14** επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος^{τ.μν.κ} και^{τ.μν.κ} αιματος και^ν σαρκος^ν και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ^{μν.ν} εστιν^{μν.ν} τουτεστιν^{τ.κ} τον διαβολον. **3**

ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι κατανοήσατε τὸν **3***
 ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν χριστὸν ἰησοῦν. πιστὸν **2***
 ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ μωσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. πλείονος **3***
 γὰρ δόξης οὗτος παρὰ μωσῆν ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ
 οἴκου ὃ κατασκευάσας αὐτόν. πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος **4***
 ὃ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας θεός. καὶ μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ **5***
 αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων. χριστὸς δὲ ὡς **6***
 υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὗ οἴκός ἐσμεν ἡμεῖς ἐάνπερ τὴν παρρησίαν
 καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. διό **7**
 καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-
 σητε. μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ **8**
 τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. οὐ ἐπίερασαν με οἱ πατέρες **9***
 ὑμῶν ἐδοκιμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη. διό **10***
 προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπον ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ
 δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου. ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσε- **11**
 λεύσσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. βλέπετε ἀδελφοί μήποτε ἔσται ἐν **12**
 τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποσιῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος.
 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἄχρις οὗ τὸ σήμερον **13***
 καλεῖται ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἁμαρτίας. μέτοχοι **14***
 γὰρ γεγόναμεν τοῦ χριστοῦ ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι
 τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. ἐν τῷ λέγεσθαι σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς **15**
 αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρα-
 σμῷ. τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες **16***
 ἐξ αἰγύπτου διὰ μωσέως. τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσαράκοντα ἔτη οὐχὶ **17***
 τοῖς ἁμαρτήσασιν ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. τίσιν δὲ ὤμοσεν μὴ **18**

v.1 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερα της ομολογιας ημων χριστον^{τ.κ} ιησουν χριστον^{μν}. **v.2** πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωυσης^{μν.ν} μωυσης^{τ.κ} εν [ολω]^ν ολω^{τ.μν.κ} τω οικω αυτου. **v.3** πλειονος γαρ δοξης^{τ.μν.κ} ουτος δοξης^ν παρα μωυσην^{μν.ν} μωυσην^{τ.κ} ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον. **v.4** πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε τα^{τ.μν.κ} παντα κατασκευασας θεος. **v.5** και μωυσης^{μν.ν} μωυσης^{τ.κ} μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων. **v.6** χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις^ν εανπερ^{τ.μν.κ} εανπερ^{τ.μν.κ} την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος μεχρι^{τ.μν.κ} τελους^{τ.μν.κ} βεβαιαν^{τ.μν.κ} κατασχωμεν. **v.9** ου επειρασαν με^{τ.μν.κ} οι πατερες υμων εν^ν εδοκιμασαν^{τ.μν.κ} δοκιμασια^ν με^{τ.μν.κ} και ειδον τα εργα μου τεσσερακοντα^ν τεσσαρακοντα^{τ.μν.κ} ετη. **v.10** διο προσωχθισα τη γενεα ταυτη^ν εκεινη^{τ.μν.κ} και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου. **v.13** αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη τις^{τ.κ.ν} εξ υμων τις^{μν} απατη της αμαρτιας. **v.14** μετοχοι γαρ γεγοναμεν^{τ.μν.κ} του χριστου γεγοναμεν^ν εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν. **v.16** τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεως^{μν.ν} μωυσεως^{τ.κ}. **v.17** τισιν δε προσωχθισεν τεσσερακοντα^ν τεσσαρακοντα^{τ.μν.κ} ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω.

- 19 είσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν. καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.
- 4** φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 2* κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῆ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκένοι. καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγε-
 γελισμένοι καθάπερ κάκεῖνοι ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς
 3* ἐκείνους μὴ συγκεκριμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. εἰσερχόμεθα
 γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες καθὼς εἶρηκεν ὡς ὦμοσα ἐν
 τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου καίτοι τῶν ἔργων
 4 ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. εἶρηκεν γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης
 οὕτως καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν
 5 ἔργων αὐτοῦ. καὶ ἐν τούτῳ πάλιν εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν
 6 μου. ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν καὶ οἱ πρότερον
 7* εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν. πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν
 σήμερον ἐν δαβὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον καθὼς εἴρηται σήμερον
 8 ἂν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. εἰ
 γὰρ αὐτοὺς ἰησοῦς κατέπαυσεν οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα
 9, 10 ἡμέρας. ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ εἰ-
 σελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων
 11 αὐτοῦ ὡς περ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς
 ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς
 12* ἀπειθείας. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ
 πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε
 καὶ πνεύματος ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐν-
 13 νοιῶν καρδίας. καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ πάντα δὲ
 γυμνὰ καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λό-
 14 γος. ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς ἰησοῦν
 15* τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα
 μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειραμένον δὲ κατὰ
 16* πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρ-

4 v.2 καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κάκεῖνοι ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκεῖ-
 νους μὴ συγκεκριμένους^v συγκεκριμένους^{mt} συγκεκριμένους^{tc} τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **v.3** εἰ-
 σερχόμεθα γὰρ εἰς [τὴν]^v τὴν^{t.mt.c} κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες καθὼς εἶρηκεν ὡς ὦμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
 μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν μου καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.
v.7 πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν σήμερον ἐν δαβὶδ^{mt.v} δαβὶδ^{tc} λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον καθὼς
 προεῖρηται^v εἴρηται^{t.mt.c} σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.
v.12 ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διικνου-
 μένος ἀχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε^{t.mt.c} καὶ πνεύματος ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐν-
 νοιῶν καρδίας. **v.15** οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν
 πεπειραμένον^{c.v} πεπειραμένον^{t.mt} δε κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας.

ρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων κα- 5
θίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρ-
τιῶν. μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ 2
αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν. καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ 3*
λαοῦ οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυ- 4*
τῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθάπερ
καὶ ὁ ἁρῶν. οὕτως καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι 5
ἀρχιερέα ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱὸς μου εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γε-
γέννηκά σε. καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ 6
τὴν τάξιν μελχισέδεκ. ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις 7
τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ
κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρῦων προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς
εὐλαθείας. καίπερ ὢν υἱὸς ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν. καὶ 8, 9*
τελειωθείς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰῶ-
νίου. προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελ- 10
χισέδεκ. περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν ἐπεὶ 11
νωθοὶ γέγονατε ταῖς ἀκοαῖς. καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ 12*
τὸν χρόνον πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς
ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ καὶ γέγονατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος καὶ
οὐ στερεᾶς τροφῆς. πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δι- 13
καιοσύνης νήπιος γὰρ ἐστίν. τελειῶν δέ ἐστίν ἡ στερεὰ τροφή τῶν διὰ 14
τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε
καὶ κακοῦ.

διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώ- 6
μεθα μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων
καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν. βαπτισμῶν διδαχῆς ἐπιθέσεώς τε χειρῶν ἀναστά- 2
σεώς τε νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο ποιήσομεν ἐάνπερ 3*
ἐπιτρέπη ὁ θεός. ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας γευσαμένους τε 4

v.16 προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἵνα λάβωμεν ἔλεος^v ἔλεον^{τ.μ.κ} καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. **5 v.3** καὶ δι^v διὰ^{τ.μ.κ} αὐτὴν^v ταύτην^{τ.μ.κ} ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ περὶ αὐτοῦ^v ἑαυτοῦ^{τ.μ.κ} προσφέρειν περὶ^v ὑπερ^{τ.μ.κ} ἁμαρτιῶν. **v.4** καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ ο^{τ.κ} καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθάπερ^v καθάπερ^{τ.μ.κ} καὶ ο^{τ.κ} ἁρῶν. **v.9** καὶ τελειωθείς ἐγένετο πᾶσιν^v τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν^{τ.μ.κ} αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου. **v.12** καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ καὶ γέγονατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος [καὶ]^v καὶ^{τ.μ.κ} οὐ στερεᾶς τροφῆς. **6 v.3** καὶ τοῦτο ποιήσομεν^μ ποιήσομεν^{τ.κ.ν} ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ θεός.

τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γεννηθέντας πνεύματος ἁγίου.
 5, 6 καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος. καὶ
 παραπεσόντας πάλιν ἀνακαινίζουσιν εἰς μετάνοιαν ἀνασταυροῦντας ἑαυ-
 7* τοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. γῆ γὰρ ἡ πιούσα
 τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον
 ἐκείνοις δι' οὗς καὶ γεωργεῖται μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ.
 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς ἢς
 9* τὸ τέλος εἰς καῦσιν. πεπεισμεθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὰ κρείττονα
 10* καὶ ἐχόμενα σωτηρίας εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν. οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς
 ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ἢς ἐνεδείξα-
 σθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες.
 11 ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς
 12 τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους. ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε μι-
 μηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγ-
 13 γελίας. τῷ γὰρ ἄβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ θεὸς ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν
 14* μείζονος ὁμόσαι ὡμοσεν καθ' ἑαυτοῦ. λέγων ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω
 15 σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν
 16* τῆς ἐπαγγελίας. ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν καὶ
 17 πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος. ἐν ᾧ περισσό-
 τερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ
 18* ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ. ἵνα διὰ δύο πραγμά-
 των ἀμεταθέτων ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεὸν ἰσχυρὰν παράκλησιν
 19 ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. ἦν ὡς ἄγ-
 κυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ
 20 ἑσώτερον τοῦ καταπετάσματος. ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν
 Ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.
 7 οὗτος γὰρ ὁ μελχισέδεκ βασιλεὺς σαλήμ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψί-
 στου ὁ συναντήσας ἄβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων
 2 καὶ εὐλόγησας αὐτόν. ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν ἄβραάμ
 πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασι-

v.7 γῆ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις^{τ.μ.κ} ἐρχόμενον πολλάκις^υ ὑετὸν καὶ τίκτουσα βοτάνην
 εὐθετον ἐκείνοις δι' οὗς καὶ γεωργεῖται μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ. **v.9** πεπεισμεθα δὲ περὶ
 ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὰ κρείττονα^{μ.υ} κρείττονα^{τ.κ} καὶ ἐχόμενα σωτηρίας εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν. **v.10** οὐ
 γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τοῦ^{τ.μ.κ} κόπου^{τ.μ.κ} τῆς ἀγάπης ἢς ἐνεδείξασθε^κ
 ἐνεδείξασθε^{τ.μ.υ} εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. **v.14** λέγων εἰ^υ
 ἢ^{τ.μ.κ} μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. **v.16** ἄνθρωποι μὲν^{τ.μ.κ} γὰρ κατὰ
 τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος. **v.18** ἵνα διὰ
 δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι [τον]^υ θεὸν ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ
 καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος.

λεύς σαλήμ ὃ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης. ἀπάτωρ ἀμήτωρ ἀγενεαλόγητος 3
 μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ 4*
 θεοῦ μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ᾧ καὶ 4*
 δεκάτην ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. καὶ οἱ μὲν 5*
 ἐκ τῶν υἱῶν λευὶ τὴν ἱερατεῖαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκα-
 τοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν καίπερ
 ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος ἀβραάμ. ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐ- 6*
 τῶν δεδεκάτωκεν τὸν ἀβραάμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν.
 χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. 7
 καὶ ᾧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν ἐκεῖ δὲ 8
 μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν διὰ ἀβραάμ καὶ λευὶ ὁ δε- 9*
 κάτας λαμβάνων δεδεκάτωται. ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε 10*
 συνήνησεν αὐτῷ ὁ μελχισέδεκ. εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς λευιτικῆς 11*
 ἱερωσύνης ἦν ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν
 τάξιν μελχισέδεκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν ἀαρῶν
 λέγεσθαι. μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου με- 12
 τάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν ἀφ' 13
 ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ. πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ ἰουδα 14*
 ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης μωσῆς
 ἐλάλησεν. καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν εἰ κατὰ τὴν ὁμοιό- 15
 τητα μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος. ὅς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς 16*
 σαρκικῆς γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖ γὰρ 17*
 ὅτι οὐ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισέδεκ. ἀθέτησις μὲν 18
 γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές καὶ ἀνωφελές.
 οὐδὲν γὰρ ἔτελείωσεν ὁ νόμος ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος δι' ἧς 19
 ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας. οἱ μὲν γὰρ 20, 21*

7 v.4 θεωρεῖτε δε πηλικος ουτος ω [και]´ και^{Τ.Μ.Κ} δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης. **v.5** και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκα-
 τουν τον λαον κατα τον νομον τουτ'^{Μ.Υ} εστιν^{Μ.Υ} τουτεστιν^{Τ.Κ} τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας
 εκ της οσφους αβρααμ. **v.6** ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον^{Τ.Μ.Κ} αβρααμ και
 τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν. **v.9** και ως επος ειπειν δι'^Υ δια^{Τ.Μ.Κ} αβρααμ και λευι ο
 δεκατας λαμβανων δεδεκατωται. **v.10** ετι γαρ εν τη οσφυι του πατρος ην οτε συνηνησεν αυτω
 ο^{Τ.Μ.Κ} μελχισεδεκ. **v.11** ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτης^Υ
 αυτη^{Τ.Μ.Κ} νενομοθετηται^Υ νενομοθετητο^{Τ.Μ.Κ} τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστα-
 σθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι. **v.14** προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν
 ο κυριος ημων εις ην φυλην ουδεν^{Τ.Μ.Κ} περι ιερων^Υ ιερωσυνης^{Τ.Μ.Κ} ουδεν^Υ μωυσης^{Μ.Υ} μωυσης^{Τ.Κ}
 ελαλησεν. **v.16** ος ου κατα νομον εντολης σαρκινης^Υ σαρκικης^{Τ.Μ.Κ} γεγονεν αλλα κατα δυναμιν
 ζωης ακαταλυτου. **v.17** μαρτυρεται^Υ μαρτυρει^{Τ.Μ.Κ} γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την τα-
 ξιν μελχισεδεκ. **v.21** ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου
 μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα^{Τ.Μ.Κ} την^{Τ.Μ.Κ} ταξιν^{Τ.Μ.Κ} μελχισεδεκ^{Τ.Μ.Κ}.

χωρίς ὀρκωμοσίας εἰσιν ἱερεῖς γεγονότες ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν ὤμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται σὺ ἱερεὺς
 22* εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ. κατὰ τοσοῦτον κρείττωνος
 23 διαθήκης γέγονεν ἔγγυος ἰησοῦς. καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες
 24 ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν. ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτόν
 25 εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. ὅθεν καὶ σφάζειν εἰς τὸ
 παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ πάντοτε ζῶν
 26* εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς
 ὅσιος ἄκακος ἀμίαντος κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλό-
 27 τερως τῶν οὐρανῶν γενόμενος. ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην ὥσπερ
 οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν ἔπειτα
 28 τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. ὁ νόμος
 γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν ὁ λόγος δὲ τῆς
 ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

8 κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα ὃς ἐκάθι-
 2* σεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τῶν ἁγίων
 λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἦν ἔπηξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ
 3 ἀνθρώπος. πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας
 4* καθίσταται ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. εἰ μὲν
 γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων
 5* κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα. οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν
 ἐπουρανίων καθὼς κεχρημάτισται μωσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν
 ὅρα γὰρ φησὶν ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ
 6* ὄρει. νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχεν λειτουργίας ὅσῳ καὶ κρείττονός
 ἐστὶν διαθήκης μεσίτης ἥτις ἐπὶ κρείττοισιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.
 7 εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.
 8* μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ
 συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα διαθήκην και-
 9 νήν. οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ

v.22 κατα τοσοουτο^v [και]^v τοσοουτον^{T.M.K} κρειττωνος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους. **v.26** τοιου-
 τος γαρ ημιν και^v επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και
 υψηλοτερος των ουρανων γενομενος. **8 v.2** των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην
 επηξεν ο κυριος και^{T.M.K} ουκ ανθρωπος. **v.4** ει μεν συν^v γαρ^{T.M.K} ην επι γης ουδ αν ην ιερευς ον-
 των των ιερεων^{T.M.K} των^{T.M.K} προσφεροντων κατα τον^{T.M.K} νομον τα δωρα. **v.5** οιτινες υποδειγματι
 και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχρηματισται μωσης^{M.V} μωσης^{T.K} μελλων επιτελειν
 την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις^{M.V} ποιησης^{T.K} παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει.
v.6 ^vνυνι^v νυνι^{T.M.K} δε διαφορωτερας τετευχεν^{M.V} τετευχεν^{T.K} λειτουργιας οσω και κρειττωνος εστιν
 διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοισιν επαγγελιας νενομοθετηται. **v.8** μεμφομενος γαρ αυτους^v
 αυτους^{T.M.K} λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον
 οικον ιουδα διαθηκην καινην.

ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ γὰρ ἡμέλησα αὐτῶν λέγει κύριος. ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ μετὰ τὰς 10 ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύριος διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον 11* αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γνῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδήσουσιν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν. ὅτι ἵλεως 12* ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην 13 τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

εἶχεν μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τὸ τε ἅγιον 9* κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἣ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ 2 τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων ἣτις λέγεται ἅγια. μετὰ δὲ τὸ δεύ- 3 τερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων. χρυσοῦν ἔχουσα 4 θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ ἐν ἣ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος ἀρῶν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. ὑπεράνω δὲ αὐτῆς χερου- 5* βιμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην 6* σκηνὴν διαπαντός εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες. εἰς δὲ 7 τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς οὐ χωρὶς αἵματος ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. τοῦτο δη- 8 λούντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν. ἣτις παραβολὴ εἰς τὸν 9* καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα. μόνον ἐπὶ βρώ- 10* μασι καὶ πόμασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ δικαιώμασι σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρ- 11*

v.11 και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην^{μ.ν} πλησιον^{τ.κ} αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων^{τ.μ.κ} εως μεγαλου αυτων. **v.12** οτι ιλεως εσομαι ταϊς αδικιαις αυτων και των αμαρτιων αυτων και^{τ.μ.κ} των^{τ.μ.κ} ανομιων^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} ου μη μνησθω ετι. **9 v.1** ειχε^ν ειχεν^{τ.μ.κ} μεν ουν [και]^ν και^{τ.μ.κ} η πρωτη σκηνη^τ δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον. **v.5** υπερανω δε αυτης χερουβιμ^ν χερουβιμ^{τ.μ.κ} δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μέρος. **v.6** τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια^{μ.ν} παντος^{μ.ν} διαπαντος^{τ.κ} εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες. **v.9** ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ην^ν ον^{τ.μ.κ} δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα. **v.10** μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις δικαιωματα^ν και^{τ.μ.κ} δικαιωμασιν^{τ.μ.κ} σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα.

χιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης
 12 ου χειροποιητου τουτ' εστιν ου ταυτης της κτισεως. ουδε δι' αιματος
 τραγων και μοςχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφαπαξ εις τα
 13* αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος. ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων
 και οποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την
 14* της σαρκος καθαρτητα. ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια
 πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την
 15 συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι. και
 δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις
 απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν
 16 λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας. οπου γαρ διαθηκη
 17 θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου. διαθηκη γαρ επι νεκροις
 18* βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος. οθεν ουδ' η πρωτη
 19* χωρις αιματος εγκεκαίνισται. λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νο-
 μον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοςχων και τραγων
 μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και
 20 παντα τον λαον ερραντισεν. λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενε-
 21* τειλατο προς υμας ο θεος. και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της
 22 λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν. και σχεδον εν αιματι παντα
 καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεις.
 23 αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαρι-
 24* ζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιας παρα ταυτας. ου γαρ
 εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ' εις
 αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων.
 25 ουδ' ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις
 26* τα αγια κατ' ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω. επει εδει αυτον πολλακις

v.11 χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των γενομενων^v μελλοντων^{T.μ.κ} αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ'^{μ.ν} εστιν^{μ.ν} τουτεστιν^{T.κ} ου ταυτης της κτισεως. **v.13** ει γαρ το αιμα ταυρων^{T.μ.κ} και^{T.μ.κ} τραγων και^v ταυρων^v και οποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαρτητα. **v.14** ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν ημων^v υμων^{T.μ.κ} απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι. **v.18** οθεν ουδε^v ουδ^{T.μ.κ} η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαίνισται. **v.19** λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα τον^v νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοςχων [και^v των^v τραγων]^v και^{T.μ.κ} τραγων^{T.μ.κ} μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον εραντισεν^v ερραντισεν^{T.μ.κ}. **v.21** και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως εραντισεν^v ερραντισεν^{T.μ.κ}. **v.24** ου γαρ εις χειροποιητα αγια^{T.μ.κ} εισηλθεν αγια^v ο^{T.μ.κ} χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων. **v.26** επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν^v νυν^{T.μ.κ} δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθειτησιν [της]^v αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται.

παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. καὶ καθ' 27 ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις. οὕτως ὁ χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας 28* ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα 10* τῶν πραγμάτων κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. ἐπεὶ 2* οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρμένους. ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνά- 3 μνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν. ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων 4 ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει θυσίαν καὶ 5 προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. ὀλοκαυτώματα καὶ 6 περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. τότε εἶπον ἰδοὺ ἤκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου 7 γέγραπται περὶ ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου. ἀνώτερον λέ- 8* γων ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται. τότε εἶρηκεν ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου ἀναιρεῖ τὸ 9* πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν οἱ διὰ 10* τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ἐφάπαξ. καὶ πᾶς μὲν 11 ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιλεῖν ἁμαρτίας. αὐτὸς 12* δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ. τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐ- 13 τοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. μὴ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς 14 τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ 15* ἅγιον μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι. αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς 16*

v.28 οὕτως καὶ ^{μ.ν} ὁ χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν. **10 v.1** σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύναται ^μ δύναται ^{τ.κ.ν} τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. **v.2** ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἐπι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρισμένους ^ν κεκαθαρμένους ^{τ.μ.κ}. **v.8** ἀνώτερον λεγὼν ὅτι θυσίας ^ν θυσίαν ^{τ.μ.κ} καὶ προσφορὰς ^ν προσφορὰν ^{τ.μ.κ} καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἵτινες κατὰ τὸν ^{τ.μ.κ} νόμον προσφέρονται. **v.9** τότε εἶρηκεν ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι ὁ ^{τ.μ.κ} θεὸς ^{τ.μ.κ} αὐτὸ θέλημά σου ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. **v.10** ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν οἱ ^{τ.μ} διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ ^{τ.κ} ἰησοῦ χριστοῦ ἐφάπαξ. **v.12** οὕτως ^ν αὐτὸς ^{τ.μ.κ} δε μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ. **v.15** μαρτυρεῖ δε ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκεῖν ^ν προειρηκεῖν ^{τ.μ.κ}.

αυτούς μετά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας λέγει κύριος διδούς νόμους μου ἐπὶ
 17* καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς. καὶ τῶν
 18 ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. ὅπου δὲ
 19 ἄφεις τούτων οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. ἔχοντες οὖν ἀδελφοί
 20* παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι ἰησοῦ. ἦν ἐνεκαίνισεν
 ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος τοῦτ' ἔστιν τῆς
 21, 22* σαρκὸς αὐτοῦ. καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ. προσερχώμεθα
 μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως ἔρραντισμένοι τὰς καρ-
 23 διάας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ.
 24 κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελιά-
 25 μενος. καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν
 26 ἔργων. μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν καθὼς ἔθος τισὶν
 27 ἀλλὰ παρακαλοῦντες καὶ τοσοῦτω μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν
 28 ἡμέραν. ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνω-
 29 σιν τῆς ἀληθείας οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία. φοβερὰ δὲ
 30 τὴν ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντί-
 31 οὺς. ἀθετήσας τὴν νόμον μωσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν
 32 μάρτυσιν ἀποθνήσκει. πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀξιώθησεται τιμωρίας ὁ
 33 τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγη-
 34* σάμενος ἐν ᾧ ἡγιασθη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. οἶδαμεν
 γὰρ τὸν εἰπόντα ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει κύριος καὶ πά-
 35* λιν κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ
 ζῶντος. ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας ἐν αἷς φωτισθέντες
 33 πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων. τοῦτο μὲν ὄνειδισμοῖς τε καὶ
 34* θλίψεσιν θεατριζόμενοι τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων
 35* γενηθέντες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν
 τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε γινώσκοντες ἔχειν ἐν
 35* ἑαυτοῖς κρεῖττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. μὴ ἀποβάλητε

v.16 αὐτὴ ἡ διαθήκη ἦν διαθησομένη πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας λέγει κύριος διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν^v τῶν^{τ.μ.κ} διανοιῶν^v διανοιῶν^{τ.μ.κ} αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς.
v.17 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶμαι^v μνησθῶ^{τ.μ.κ} ἔτι. **v.20** ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος τοῦτ'^{μ.ν} ἔστιν^{μ.ν} τούτεστιν^{τ.κ} τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. **v.22** προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως ἔρραντισμένοι^v ἔρραντισμένοι^{τ.μ.κ} τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι^v λελουμένοι^{τ.μ.κ} τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ. **v.28** ἀθετήσας τὴν νόμον μωσέως^{μ.ν} μωσέως^{τ.κ} χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει. **v.30** οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει^{τ.μ.κ} κύριος^{τ.μ.κ} καὶ πάλιν κύριος^{τ.μ.κ} κρινεῖ κύριος^v τὸν λαὸν αὐτοῦ. **v.34** καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς^v δεσμοῖς^{τ.μ.κ} μου^{τ.μ.κ} συνεπαθήσατε καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς^v ἐν^{τ.κ} ἑαυτοῖς^{τ.μ.κ} κρεῖττονα ὑπαρξιν ἐν^{τ.μ.κ} οὐρανοῖς^{τ.μ.κ} καὶ μένουσαν.

οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. ὑπομονῆς 36
 γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν
 ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονιεῖ. 37*
 ὁ δὲ δίκαιός ἐκ πίστεως ζήσεται καὶ ἐὰν ὑποστείληται οὐκ εὐδοκεῖ ἢ 38*
 ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν ἀλλὰ 39
 πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

ἔστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπο- 11
 μένων. ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. πίστει νοοῦμεν 2, 3*
 κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τά βλε-
 πόμενα γεγονέναι. πίστει πλείονα θυσίαν ἄβελ παρὰ καὶν προσήνεγκεν 4*
 τῷ θεῷ δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις
 αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανῶν ἔτι λαλεῖται. πίστει ἐνώχ με- 5*
 τετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον καὶ οὐχ εὐρίσκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν
 ὁ θεός πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ
 θεῷ. χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστήσαι πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν 6
 προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαπο-
 δότης γίνεται. πίστει χρηματισθεὶς νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων 7
 εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ δι' ἧς
 κατέκρινεν τὸν κόσμον καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρο-
 νόμος. πίστει καλούμενος ἀβραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν 8*
 ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ
 ἔρχεται. πίστει παρώκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν 9*
 ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς
 ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς. ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσιν πό- 10
 λιν ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. πίστει καὶ αὐτὴ σάρρα δύναμιν 11*
 εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν ἐπεὶ
 πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν καὶ 12*

v.35 μη αποβαλητε συν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν^{Τ.Μ.Κ} μεγαλην μισθαποδοσιαν^Υ.
v.37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονισει^Υ χρονιε^{Τ.Μ.Κ}. **v.38** ο δε δικαιος
 μου^Υ εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστείληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω. **11 v.3** πι-
 στει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων το^Υ τα^{Τ.Μ.Κ} βλεπομενον^Υ
 βλεπομενα^{Τ.Μ.Κ} γεγονενα. **v.4** πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι
 ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθα-
 νων επι λαλει^{Κ.Υ} λαλειται^{Τ.Μ.}. **v.5** πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ηυρισκετο^Υ
 ευρισκετο^{Τ.Μ.Κ} διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ της μεταθεσεως αυτου^{Τ.Μ.Κ} μεμαρτυρηται
 ευαρεστηκεναι^Υ ευηρεστηκεναι^{Τ.Μ.Κ} τω θεω. **v.8** πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν
 εις τον^{Τ.Μ.Κ} τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται.
v.9 πιστει παρωκησεν εις [την]^Μ την^{Τ.Κ} γην της επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναϊς κατοικησας μετα
 ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης. **v.11** πιστει και αυτη σαρρα στεραι^Υ
 δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας ετεκεν^{Τ.Μ.Κ} επει πιστον ηγησατο
 τον επαγγειλαμενον.

ταῦτα νεκρωμένου καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡσεὶ
 13* ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος. κατὰ πίστιν ἀπέ-
 θανον οὗτοι πάντες μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς
 ἰδόντες καὶ πεισθέντες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι
 14 καὶ παρεπίδημοὶ εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανί-
 15* ζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς
 16* ἐξῆλθον εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι. νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται τοῦτ'
 ἔστιν ἐπουρανίου διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖ-
 17 σθαι αὐτῶν ἠτοιμάσεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν. πίστει προσενήνοχεν ἄβραάμ
 τὸν ἰσαὰκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερον ὁ τὰς ἐπαγγελίας
 18 ἀναδεξάμενος. πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
 19 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεὸς ὅθεν αὐτὸν καὶ
 20* ἐν παραβολῇ ἔκομίσατο. πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν ἰσαὰκ τὸν
 21 ἰακώβ καὶ τὸν ἡσαῦ. πίστει ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν ἰωσήφ
 22 εὐλόγησεν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. πίστει
 ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν καὶ περὶ
 23* τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. πίστει μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον
 ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφο-
 24* βήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. πίστει μωσῆς μέγας γενόμενος
 25 ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς φαραῶ. μᾶλλον ἐλόμενος συγκα-
 κουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν.
 26* μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν ἐν αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν
 27 τοῦ χριστοῦ ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. πίστει κατέλιπεν
 αἰγύπτον μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων
 28 ἐκαρτέρησεν. πίστει πεποιήκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵμα-
 29* τος ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. πίστει διέβησαν τὴν
 ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς ἧς πείραν λαβόντες οἱ αἰγύπτιοι κατε-

v.12 διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα νεκρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ως^{μ.ν} η^{μ.ν} ωσει^{τ.κ} αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος. **v.13** κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη λαβοντες τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και πεισθεντες^{τ.κ} και^{τ.κ} ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης. **v.15** και ει μεν εκεινης εμνημονευσον αφ ης εξεβησαν^ν εξηλθον^{τ.μ.κ} ειχον αν καιρον ανακαμψαι. **v.16** νυνι^{μ.ν} νυνι^{τ.κ} δε κρειττονος ορεγονται τουτ'^{μ.ν} εστιν^{μ.ν} τουτεστιν^{τ.κ} επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν. **v.20** πιστει και^ν περὶ μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ. **v.23** πιστει μωυσης^{μ.ν} μωυσης^{τ.κ} γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως. **v.24** πιστει μωυσης^{μ.ν} μωυσης^{τ.κ} μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω. **v.26** μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου^{μ.ν} εν^{τ.κ} αιγυπτω^{τ.κ} θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν. **v.29** πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας γης^ν ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν.

πόθησαν. πίστει τὰ τεῖχη ἱερικῶ ἔπεσεν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. 30*
 πίστει ῥαὰβ ἢ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν δεξαμένη τοὺς 31
 κατασκόπους μετ' εἰρήνης. καὶ τί ἔτι λέγω ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμε- 32*
 νον ὁ χρόνος περὶ γεδεῶν βαράκ τε καὶ σαμψῶν καὶ ἰεφθάε δαβὶδ τε καὶ
 σαμουήλ καὶ τῶν προφητῶν. οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας 33
 εἰργάσαντο δικαιοσύνην ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν ἔφραζαν στόματα λεόν-
 των. ἔσβεσαν δύναμιν πυρός ἔφυγον στόματα μαχαίρας ἐνεδυναμώθη- 34*
 σαν ἀπὸ ἀσθενείας ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ παρεμβολὰς ἔκλιναν
 ἀλλοτριῶν. ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἄλλοι 35
 δὲ ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν ἵνα κρείττονος
 ἀναστάσεως τύχωσιν. ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πειρᾶν ἔλαβον 36
 ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς. ἐλίθάσθησαν ἐπίρυσθησαν ἐπειράσθησαν ἐν 37*
 φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον περιήλθον ἐν μηλωταῖς ἐν αἰγείοις δέρμασιν
 ὑστερούμενοι θλιβόμενοι κακουχούμενοι. ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος 38*
 ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄποις τῆς
 γῆς. καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο 39
 τὴν ἐπαγγελίαν. τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου ἵνα 40
 μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρ- 12
 τύρων ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν δι' ὑπο-
 μονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα. ἀφορῶντες εἰς τὸν 2*
 τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν ἰησοῦν ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐ-
 τῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας ἐν δεξιᾷ τε τοῦ
 θρόνου τοῦ θεοῦ ἐκάθισεν. ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμε- 3*
 νηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν ἵνα μὴ κάμητε ταῖς
 ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς 4
 τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι. καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως ἣτις 5
 ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται υἱέ μου μὴ ὀλιγῶρει παιδείας κυρίου μηδὲ

v.30 πιστει τα τειχη ιεριχω επεσαν^v επεσεν^{T.μ.κ} κυκλωθεντα επι επτα ημερας. **v.32** και τι επι λεγω επιλειπει γαρ^{T.μ.κ} με γαρ^v διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ τε^{T.μ.κ} και^{T.μ.κ} σαμψων και^{T.μ.κ} ιεφθαε δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{T.κ} τε και σαμουηλ και των προφητων. **v.34** εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρης^v μαχαιρας^{T.μ.κ} εδυναμωθησαν^v ενεδυναμωθησαν^{T.μ.κ} απο ασθενειας εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων. **v.37** ελιθασθησαν επιρυσθησαν επειρασθησαν^{T.μ.κ} εν φονω μαχαιρης^v μαχαιρας^{T.μ.κ} απεθανον περιηλθον εν μηλωταις εν αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι. **v.38** ων ουκ ην αξιος ο κοσμος επι^v εν^{T.μ.κ} ερημιας πλανωμενοι και ορεισιν και σπηλαιοις και ταις οποις της γης. **12 v.2** αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν^{μ.ν} εκαθισεν^{T.κ}. **v.3** αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις εαυτον^v αυτον^{T.μ.κ} αντιλογιαν ινα μη καμητε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι.

6 ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. ὄν γὰρ ἀγαπᾶ κύριος παιδεύει μα-
 7* στιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὄν παραδέχεται. εἴ παιδεῖαν ὑπομένετε ὡς υἱοῖς
 8* ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεὸς τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὄν οὐ παιδεύει πατῆρ. εἰ δὲ
 9* χωρὶς ἐστε παιδεῖας ἢς μέτοχοι γεγονάσιν πάντες ἄρα νόθοι ἐστε καὶ οὐχ
 10* υἱοί. εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ
 11* ἐνετρεπόμεθα οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμά-
 12* των καὶ ζήσομεν. οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς
 13* ἐπαίδευσεν ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.
 14* πᾶσα δὲ παιδεῖα πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης
 15* ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηλικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν
 16* δικαιοσύνης. διὸ τὰς παρειμένας χειῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα
 17* ἀνορθώσατε. καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἵνα μὴ τὸ
 18* χῶλὸν ἐκτραπῆ ἰαθῆ δὲ μᾶλλον. εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν
 19* ἀγιασμόν οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον. ἐπισκοποῦντες μὴ τις
 20* ὕστερων ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνο-
 21* χλῆ καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσιν πολλοί. μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς
 22* ἦσαυ ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. ἴστε γὰρ ὅτι
 23* καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη μετα-
 24* νοίας γὰρ τόπον οὐχ εὔρεν καίπερ μετὰ δακρῶν ἐκζητήσας αὐτήν. οὐ
 25* γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνώφῳ
 26* καὶ σκοτῳ καὶ θυέλλῃ. καὶ σάλπιγγος ἤχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων ἢς οἱ
 27* ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προσεθῆναι αὐτοῖς λόγον. οὐκ ἔφερον
 28* γὰρ τὸ διαστελλόμενον κἂν θηρίον θίγη τοῦ ὄρους λιθοβοληθήσεται ἢ
 29* βολίδι κατατοξευθήσεται. καὶ οὕτως φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον μω-
 30* σῆς εἶπεν ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. ἀλλὰ προσεληλύθατε σιῶν ὄρει
 31* καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων.
 32* πανηγῦρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων καὶ

v.7 εἰς^{ἄν.} εἰ^{ἄν.} παιδεῖαν ὑπομένετε ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεὸς τίς γὰρ ἐστὶν^{ἄν.} υἱὸς ἐστὶν^{ἄν.} ὃν οὐ παιδεύει πατῆρ. **v.8** εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδεῖας ἢς μέτοχοι γεγονάσιν πάντες ἄρα νόθοι ἐστε^{ἄν.} καὶ οὐχ υἱοὶ ἐστε^{ἄν.}. **v.9** εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα οὐ πολὺ^{ἄν.} [δε]^{ἄν.} πολλῶ^{ἄν.} μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν. **v.13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε^{ἄν.} ποιήσατε^{ἄν.} τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἵνα μὴ τὸ χῶλὸν ἐκτραπῆ ἰαθῆ δὲ μᾶλλον. **v.15** ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὕστερων ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλή καὶ δι' αὐτῆς^{ἄν.} ταύτης^{ἄν.} μιανθῶσιν πολλοί. **v.16** μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς ἦσαυ ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο^{ἄν.} τα πρωτοτόκια εαυτοῦ^{ἄν.} αὐτοῦ^{ἄν.}. **v.18** οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει^{ἄν.} καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνώφῳ^{ἄν.} καὶ θυέλλῃ. **v.20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον κἂν θηρίον θίγη τοῦ ὄρους λιθοβοληθήσεται^{ἄν.} ἢ βολίδι^{ἄν.} κατατοξευθήσεται^{ἄν.}. **v.21** καὶ οὕτως^{ἄν.} οὕτως^{ἄν.} φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον μωσῆ^{ἄν.} μωσῆ^{ἄν.} εἶπεν ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. **v.23** πανηγῦρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν^{ἄν.} οὐρανοῖς^{ἄν.} ἀπογεγραμμένων ἐν^{ἄν.} οὐρανοῖς^{ἄν.} καὶ κριτῆ θεῶ πάντων καὶ πνευμάτων^{ἄν.} πνευμασίων^{ἄν.} δικαίων τετελειωμένων.

κριτῆ θεῷ πάντων καὶ πνεύμασιν δικαίων τετελειωμένων. καὶ διαθήκης 24*
 νέας μεσίτη ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν
 ἄβελ. βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυ- 25*
 γον τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς
 οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι. οὐ ἦ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε 26*
 νῦν δὲ ἐπήγγελλται λέγων ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σειῶ οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ
 τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς 27*
 πεπονημένων ἵνα μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα. διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον 28*
 παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ
 μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαθείας. καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. 29

ἡ φιλαδελφία μενέτω. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε διὰ ταύ- 13, 2
 τῆς γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων 3
 ὡς συνδεδεμένοι τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.
 τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος πόρνους δὲ καὶ μοιχοῦς 4*
 κρινεῖ ὁ θεός. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν αὐτὸς 5*
 γὰρ εἴρηκεν οὐ μὴ σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω. ὥστε θαρροῦντας 6*
 ἡμᾶς λέγειν κύριος ἐμοὶ βοηθός καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι
 ἄνθρωπος. μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν 7
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μι-
 μεῖσθε τὴν πίστιν. ἰησοῦς χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς 8*
 τοὺς αἰῶνας. διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε καλὸν γὰρ 9*
 χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν οὐ βρώμασιν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
 περιπατήσαντες. ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξου- 10
 σίαν οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες. ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ 11
 ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως τούτων τὰ σώματα κατακαίεται
 ἔξω τῆς παρεμβολῆς. διὸ καὶ ἰησοῦς ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος 12

v.24 και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειπτον^{μη.ν} κρειπτονα^{τ.κ} λαλουντι παρα το^κ τον^{τ.μη.ν} αβελ. **v.25** βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εξεφυγον^ν εφυγον^{τ.μη.κ} τον^{τ.μη.κ} επι της^{τ.κ} γης παραιτησαμενοι τον^ν χρηματιζοντα πολυ^ν πολλω^{τ.μη.κ} μαλλον ημεις οι τον απ ουραων αποστρεφομενοι. **v.26** ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επιγγελλται λεγων επι απαξ εγω σεισω^ν σειω^{τ.μη.κ} ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον. **v.27** το δε επι απαξ δηλοι [την]^ν των σαλευομενων την^{τ.μη.κ} μεταθεσιν ως πεπονημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα. **v.28** διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευομεν^{μη} λατρευομεν^{τ.κ.ν} ευαρεστως τω θεω μετα αιδους^{τ.μη.κ} και^{τ.μη.κ} ευλαθειας και^ν δεους^ν. **13 v.4** τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους γαρ^ν δε^{τ.μη.κ} και μοιχους κρινει ο θεος. **v.5** αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παροουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω^{μη} εγκαταλιπω^{τ.κ.ν}. **v.6** ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος [και]^ν και^{τ.μη.κ} ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος. **v.8** ιησους χριστος εχθες^ν χθες^{τ.μη.κ} και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας. **v.9** διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε^{μη.ν} περιφερεσθε^{τ.κ} καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατουντες^ν περιπατησαντες^{τ.μη.κ}.

13 τὸν λαὸν ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω
 14 τῆς παρεμβολῆς τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες. οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε
 15* μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. δι' αὐτοῦ οὖν ἀνα-
 φέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντός τῷ θεῷ τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων
 16 ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ
 17 ἐπιλανθάνεσθε τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός. πείθεσθε
 τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ
 18* μὴ στενάζοντες ἀλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν
 πεποιθήμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν ἐν πάσιν καλῶς θέλοντες
 19 ἀναστρέφεσθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχιον
 20 ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν
 ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου τὸν κύ-
 21* ριον ἡμῶν ἰησοῦν. καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι
 τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ ἰησοῦ
 22 χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς
 ἀδελφοί ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως καὶ γὰρ διὰ βραχέων
 23* ἐπέσειλα ὑμῖν. γίνωσκετε τὸν ἀδελφὸν τιμόθεον ἀπολελυμένον μεθ'
 24 οὔ ἐάν τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς. ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμέ-
 νους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς ἰταλίας.
 25* ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν πρὸς ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς ἰταλίας
 διὰ τιμοθέου.

v.15 δι' αὐτοῦ [οὖν]^v οὖν^{T.M.K} ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως δια^{M.V} παντός^{M.V} διαπαντός^{T.K} τῷ θεῷ
 τοῦτ'^{M.V} ἔστιν^{M.V} τοῦτεστιν^{T.K} καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **v.18** προσεύχεσθε
 περὶ ἡμῶν πειθομεθα^v πεποιθήμεν^{T.M.K} γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν ἐν πάσιν καλῶς θέλοντες
 ἀναστρέφεσθαι. **v.21** καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ^{T.M.K} ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ
 ποιῶν ἐν ἡμῖν^v ὑμῖν^{T.M.K} τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας [τῶν^v
 τῶν^{T.M.K} αἰώνων]^v αἰώνων^{T.M.K} ἀμήν. **v.23** γίνωσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν^v τιμόθεον ἀπολελυμένον
 μεθ' οὗ ἐάν τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς. **v.25** ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν^{T.M.K}.